

36. И заповѣда имъ, никому да не каз-
вать. Но, колкото и да имъ забраняваше, тѣ
още повече разгласяваха.

37. И извънредно се чудѣха и казваха:
всичко хубаво върши: и глухитѣ прави да
чувать, и нѣмитѣ — да говорятъ.

ГЛАВА 8.

Въ ония дни, когато се бѣше събралъ
твърдѣ много народъ и нѣмаше що да
ядать, Иисусъ повика ученицитѣ Си и
имъ рече:

2. жално Ми е за народа, че три дни
вече стоятъ при Мене, а нѣма какво да ядать.

3. Ако ги распусна гладни по домоветѣ
имъ, ще имъ прѣмалѣе по пѣтя, защото нѣ-
кои отъ тѣхъ сж дошли отдалечъ.

4. Ученицитѣ Му отговориha: отгдѣ може
человѣкъ да насити тия съ хлѣбъ тука въ пу-
стинята?

5. И ги попита: колко хлѣба имате? Тѣ
отговориha: седемъ.

6. Тогава заповѣда народу да насѣда на
земята; и като взе седемьтѣхъ хлѣба и въз-
благодари, расчупи и даде на ученицитѣ Си
да наслагать; и тѣ наслагаха народу.

7. Имаха и малко рибки; като благослови,
Той заповѣда да наслагать и тѣхъ.

8. И ядоха, и се наситиха; и дигнаха оста-
нали кжшеи седемъ кошници.

9. А ония, които ядоха, бѣха около че-
тири хиляди. И ги распусна.

(37) Исаия 35, 6. Гл. 8. (1) Мат. 15, 32.